



Museo do Pobo Galego



Instituto de estudos das identidades

63

♩ = 116

Regüelle, Olveira, Dumbría. Novembro 1980.

4) Fa - ru - qui - ño de Re - ve - ra er'ò - jc' - to du - nha ca - sa

5) por meu pai non hai cui - da - do o ma - lo é a mi - ña nai

6) mi - ña nai xa 'sta' iã - í es - ta' me - ten - do no ghan - do

7) á bú - a gñi - ta fa - rru - co breg'h'a mi - ña ti - lla to - la

8) a ver qu'es - ta - ba dor - min - do fuis' a - rri - man - do á ra - pa - sa

9) que di - xo que me ma - ta - ba an - tes dei - xar - me ca - sar

6) ja' - la - lle con muí - to sci - to que tén un se - ño muí ma - lo

10) dá non co - me nin ta - ba - lla siem - pre pen - san - do na vo - da (br)



Museo
do Pobo
Galego



Instituto de
Estudos das
Identidades

variantes das estrofas 2-4 (estrofa básica 1):

1) 4) 2) 3)
 2) 2)
 2) 3) 4)
 2) 4) 2) 4) 4)

variantes das estrofas 7-9 (estrofa básica 6):

7) - 9) 7) - 8) 9) 9)
 9) 9) 7) - 9)
 7) 8)
 9)

variantes das estrofas 11-14 (estrofa básica 10):

11) 12)
 13) 14)
 17) 14) 15) 13)
 17) 18)
 19) 20)



Museo do Pobo Galego



Instituto de Estudos das Identidades

con estrutura melódica: en menor

89

The musical score consists of four staves of music in a minor key. The first staff starts at measure 13 and ends at measure 14. The second staff starts at measure 20 and ends at measure 24. The third staff starts at measure 21 and ends at measure 24. The fourth staff starts at measure 22 and ends at measure 24. The notation includes various rhythmic values and accidentals, with some notes marked with numbers in parentheses (e.g., -13), -14), -15), -14), -14), -13), -14).

Mazaricos VII,2,375. Estrela 64.

L: 2c³, 68a,b, 211.

*Transcripción orixinal de Dorothé Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothé Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.



Farruquiño de Revera
era oieto d'unha casa
a ver qu'estaba dormindo
fuis'arrimando á rapasa.

Caladiño com'un rato
xunto dela se deitou,
quíxolle dar un abrazo
pero Carme despertou.

“Xa estás aquí Farruquiño,
que mal ensinado eres,
siempre m'andas insultando
non sei qué demo me queres”.

“Boas tardes Maruxiña,
hoxe véñoche perder
pois tanto como che quero,
sin ti non podoo vivir”.

“Pous por muito que me queiras,
muito más ch'eu quero a tí,
xa non durmo nin descanso,
sempre estou pensando en tí”.

“Pous ahora, Maruxiña,
tranquila podes estar,
que s'é teu pai nos deixa
pronto nos imos casar”.

“Por meu pai non hai cuidado,
o malo é miña nai,
que dixo que me mataba
antes deixarme casar”.

“Miña nai xa vén ahí,
está metendo no ghandoo,
fálalle con muito xeito
que tén un xenio mui malo”.

“Boas noites, miña soghra,
véñolle pedi-la filla,
se ma dá séntom'un pouco
se non, marchoo más axiña”.

“A miña filla, Farruco,
é nova pra casar,
sólo ten corenta anos
e pódese destragar”.

“¡Ai Jasús, avoo María!
¡oh qué me di miña soghra!
que se lle destrag'á filla
e non tén dentes nin moas”.



“Eu a filla non cha dou
non teño qué che facer
que ti es un folghazán
non tés con que a manter”.

Eu a filla non cha dou
porque cha non quero dar
que ti es un folghazán
e non queres traballar.

“Téñolle moi bo ofisio,
xa sabe que non son ghaiteiro,
ándalle de festa ´n festa
ghánolle moito diñeiro”.

“A túa filla, Farruco,
tragha miña filla tola,
xa non comer nin traballa
siempre pensando na boda”.

“Pois agora, miña soghra,
tén que deixa-la casar
e dispois de casadiña
ghaita non ll´ha de faltar”.